

Een maand vol verrassingen,

Wat vliegt de tijd. We zijn alweer druk op de praktijk met al het winterwerk. Bij een nieuwe klant tap ik bloed. In 1,5 uur 180 koeien. Het kan verkeren!

En op sinterklaas eten we bij Engelse vrienden die we mee laten genieten van de Sint met eigen gemaakt sinterklaassnoep en een gedicht. Just for fun.

Mijn ganzen geloven nog in zomerse omstandigheden en nemen geregeld een bad. Onlangs gevonden op de decheterie. Eigenlijk bedoeld als zandbak voor kinderen maar nu in gebruik als vijver. Omdat we klei nodig hebben voor het voegen van de schuur en het eigenlijk altijd klei van eigen terrein is (zodat je de oude kleur zo goed mogelijk terug krijgt), maken we komend voorjaar op deze manier meteen een vijver voor de ganzen. Onze klei zit meteen aan het oppervlak. Bij vrienden van ons waar de klei pas op zo'n 60 cm tevoorschijn kwam ontstond zo'n gat dat men zich afvroeg of hij evt snode plannen met zijn vrouw had! Je hebt nl best wel wat klei nodig.

Voor mijn auto vind ik een nieuwe Nissan garage waar ze blijkbaar wel weten wat ze doen. Hij ligt op een uur rijden in Moulin sur Allier. Het voordeel is dat het een leuke plaats is en de garage midden in de stad ligt. Niet dat hier nu meteen de reparaties cadeau worden gedaan, maar wel wordt de auto even gewassen omdat die service er toch af zou moeten kunnen. Gelukkig verkoop ik mijn laatste 2 rammen van dit jaar voor een aardige kiloprijs, waardoor een deel weer wordt terug verdiend.

Wij denken dat we een invasie hebben van ongewenste knaagdieren, want om ons heen horen wij een onheilspellend gepiep. De poezen doen er niet veel op uit, maar ja dat hebben we al vaker gezien. Na ongeveer 4 maanden komen we erachter dat de batterijen van het brandalarm nodig vernieuwd moeten worden.

Eikelmuis

relmuis of zevenslaper

brandalarm

Onze Tjal is een echte kwajongen, de ene morgen komt hij binnen en ruiken wij ineens een smerige geur in huis. Meneer heeft een ei gevonden van niet geheel recente datum. De dag erna begint hij aan het boek waarin moeders net aan het lezen is. Gelukkig kan ze het nog wel uitlezen alleen ontbreken er hier en daar wat hoekjes. Verder verdwijnen er een stuk kaas, een stuk spek en een pakje boter. Als we niet opletten verhongeren de kippen en de ezels. Zelfs geplet graan is niet veilig voor hem. Maar als ie slaapt is ie heel lief.

Half december ga ik met Gretha naar een kerstmarkt in Moulins Engilbert en als we bij de nederlandse kaaskraam staan (deze komt voortaan ook op de markt van Corbigny), word ik ineens hartelijk begroet door een bruine labrador. Blijkt het de vader van onze pups te zijn die me herkent in de massa.

Op 12 december komen de schapen binnen. De wei is ongelooflijk nat en de komende week zal het nog blijven regenen. Er is weinig voor nodig om ze binnen te krijgen. Het hek gaat open en in een colonne rennen ze de stal in. Meteen staan ze te knabbelen van het hooi.

Ook help ik bij de buren met het binnenhalen van alle koeien en kalveren. Een hele klus en het gaat niet vanzelf. Allereerst worden ze een paar dagen niet bijgevoerd. Dan hebben ze eerder neiging om de tractor te volgen waarop op de voorlader een grote kuil baal zit gespietst. De tractor wantrouwen ze (die komt tenslotte elke dag met voer), maar als mens moet je in eerste instantie uit zicht blijven. Anders zijn er altijd wel een of twee die argwaan hebben en meteen besluiten om te keren. Die verkiezen de vrijheid boven een lekkere warme stal en droogstaan. Hebben ze eenmaal de gang richting de stal te pakken dan komen we tevoorschijn om ze de pas af te snijden en snel hekken achter ze te sluiten. De ene keer gaat het bijna vanzelf en de keer erop loopt alles tegen. Flinke regenbuien helpen ook niet want dan keert men de kont in de wind en regen en staat als aan de grond gevoren. Blijven er enkele kalveren achter dan ben je voorlopig ook nog niet klaar. Want als moeders een eind verderop staat te eten vergeet ze haar kalf te roepen. En dan komen ze niet vanzelf! Die rennen in blinde paniek en zien niet eens meer het hekkegat waar ze naar toe worden gedreven. Dan is het

sneller om de hele kudde terug te halen. Een paar dagen later zijn we weer bezig en die dag zonder een enkel resultaat. De koeien hebben geen zin en dan gebeurt het ook gewoon niet.

We kopen een niet al te grote kerstboom, want met onze Tjal kan hij maar beter een eindje van de grond af staan. Om het over Apie maar niet te hebben.

Van 15 op 16 december passeert er een storm en zoals altijd verdwijnt de zelfde dakpan van het dak. En we verspelen een van onze oude pruimenbomen. Hij valt om in de takken van een nieuwe appelboom, maar gelukkig zonder de kroon al te beschadigen. Het nadeel van storm en regen is dat er water opgedreven wordt in de gootjes boven de dak-erfers. Met als resultaat dat het soms ook binnen regent en nog wel net midden boven mijn bed. Er is enorm veel water gevallen en alle waterlopen treden weer buiten hun oevers. Weilanden verdwijnen onder water en bomen liggen her en der over de weg.

Op 17 december zijn we bij het dorpskerstfeest waarbij Pere Noel weer langskomt. Dit keer wordt hij wel officieel ontvangen en moeten de kinderen na ontvangst van het cadeau een zoen geven. Ik tref ook iemand die meer gegevens over mijn huis heeft en die mag ik kopiëren. Ooit waren de bewoners familie van de mensen op het chateau. De dame op het kerkhof naast de gravin heeft hier gewoond. Als we naar huis gaan valt de eerste natte sneeuw.

Vlak voor de kerst bezoek ik met Annemarie de kerstmarkten in Parijs. En we blijven een nachtje over. Dit gaat niet helemaal zonder problemen. Er is een staking in België en de Thalys rijdt niet, Annemarie komt vliegen en laat van weeromstuit de koffer bij de treinkaartjes machine staan. Als ze daarna terugkeert om hem te halen is het gebied afgezet met rood-witte linten en staat er een militair met bom-hond op wacht. Een verlaten koffer in kersttijd blijft niet onopgemerkt en het treinverkeer was bijna stilgelegd! Gelukkig komt ze eraf zonder boete en kunnen we toch nog genieten van een gezellig weekend. De kerstmarkten blijven weinig origineel en zijn nog net zo als 2 jaar geleden. Dezelfde producten die zowel zomer als winter worden aangeboden. Ook de kerstverlichting blijft vooral in de blauwtinten.

De absoluut franse kerstlekkernij blijft de oester en in de viswinkels staan de kistjes hoog opgestapeld. De kerst vieren we thuis met vrienden.

Voor het oude jaar hebben we een avond met de collega's bij ons thuis. Erg gezellig en Agnes brengt een schaal met prachtige huisgemaakte macarons mee. Een franse specialiteit. Zij maakt ze zelf en het maakt een prachtige kerstversiering! De rode worden gemaakt met frambozen, en zo zijn er nog allerlei kleur variëteiten.

En het oude jaar op zich vieren we bij vrienden in Guipy.

Het regent sinds half december bijna continu, een echte winter is het nog niet, wie weet wat het nieuwe jaar gaat brengen.

Alle goeds van ons voor 2012,

Nol en Koos